

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Karolíny Tylové a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **Bc.M.Ř.Dis**, bytem xx, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu č. 642/2a, Liberec 2, za účasti xx, se sídlem xx, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. **OD 633/2011-6/280.9/AP** ze dne 11. července 2011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 633/2011-6/280.9/AP ze dne 11. července 2011 se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovanému Krajskému úřadu Libereckého kraje se ukládá povinnost zaplatit žalobci Bc. M.Ř., Dis náklady řízení ve výši 3.000,-Kč, a to do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský úřad Libereckého kraje svým ve výroku označeným rozhodnutím ze dne 11.7.2011 zamítl jako nepřipustné podle § 92 odst. 1) z.č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen SR) odvolání nyní žalobce Bc. M.Ř., Dis. směřující proti rozhodnutí Obecního úřadu Horní Řasnice čj. 198/11-276 ze dne 18.4.2011, kterým bylo povoleno zvláštní užívání místní komunikace MK5C, MK6c, MK7c a MK1c na den 23.4.2011 v době od 09,30 hod. do 17,00 hod. pořádáním automobilové soutěže „xx“. V odůvodnění citovaného rozhodnutí žalovaný nejprve připomíná průběh správního řízení a následně konstatuje, že odvolatel, domáhající se účastenství v tomto řízení, podal své odvolání prokazatelně poté, co rozhodnutí správního orgánu nabylo právní moci, tj. po datu 18.4.2011. Následně sděluje, že věc bude přezkoumána z pohledu ust. § 92 odst. 1) SR.

Žalobce Bc. Ř., Dis. se ve své včas podané žalobě domáhá zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a požaduje náhradu nákladů řízení, a to z těchto důvodů. Trvá na tom, že byl v předmětném správním řízení opomenut jako účastník řízení, ač pro něho hovoří zákonné důvody § 27 odst. 2) SŘ. Je totiž zjevné, že správní orgán I. stupně nevymezil řádně okruh účastníků řízení a tím došlo k tomu, že byl jako účastník řízení opomenut, ačkoli jeho parcela ppč. xx přímo sousedí s komunikací, po které závod probíhal. Právo jeho účastenství vyplývá přímo ze zákona. Tím, že by opomenut, a podrobně tuto vadu vytkl i v odvolání, byla zkrácena jeho práva tím, že se nemohl vyjádřit např. k hluku apod. Dále v podrobnostech odkazuje na obsah svého odvolání, které vč. dalších listin připojuje k žalobě. V závěru své žaloby vznáší námitku podjatosti vůči odvolacímu orgánu, neboť ten poskytl pořadateli závodu dotaci na opravu cest, poškozených závodem a z vyjádření náměstka pro dopravu vyvozuje kladný vztah Libereckého kraje k takovým aktivitám pro ekonomický přínos závodů.

Žalovaný krajský úřad ve svém vyjádření k podané žalobě navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou, a to z těchto důvodů. Pokud by byla dotace poskytnuta, pak tato skutečnost nemá žádný vliv na výsledek správního řízení. S odkazy na soudní rozhodnutí uplatňovaná žalobcem poukazuje žalovaný na to, že jsou v dané věci irelevantní, neboť se týkají stavebního řízení a nikoli předmětného řízení. Proto nelze posuzovat průběh předmětného řízení porovnáváním s těmito rozhodnutími a v tomto směru jsou právní názory žalovaného zavádějící. Blíže se k otázce účastenství žalovaný nevyjadřuje.

Krajský soud z hledisek, uvedených v ust. § 75 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.), dospěl k následujícímu závěru.

Ve smyslu § 14 SŘ se vyloučení z projednávání a rozhodování věci týká **jen fyzické osoby** bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu („úřední osoba“) a nikoli správního orgánu jako takového. Námitku podjatosti může proto účastník uplatnit **jen** proti konkrétní fyzické osobě (úředníkovi), na rozhodování se podílející. Navíc je relevantní takovou námitku podat, jakmile se o důvodech vyloučení navrhovatel dozví a nikoli až poté, co je ve věci meritorně rozhodnuto.

Nutno též pro úplnost poukázat na to, že řízení o povolení zvláštního užívání komunikace (§ 25) je vedeno podle z.č. 13/1997 Sb., silničního zákona, za použití z.č.500/2004 Sb. (SŘ) a nikoli např. podle stavebního zákona.

K samotnému rozhodnutí žalovaného přijal zdejší soud následující právní závěr.

Podle § 68 odst. 3) SŘ (a žalovaný správně podle tohoto zákona postupoval) musí odůvodnění rozhodnutí obsahovat mj. i úvahy, kterými se správní orgán řídil při zhodnocení podkladů pro jeho vydání a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Žalovaný se ale této své povinnosti nezhodil, a proto zdejší soud pokládá napadené rozhodnutí za **nepřezkoumatelné**. Předně krajský soud nemohl z odůvodnění napadeného rozhodnutí spolehlivě vyvodit, jakými právními úvahami se žalovaný při svých závěrech vůbec ubíral, o jaká konkrétní právní ustanovení svůj závěr opřel. Odvolatel zejména vytýkal ve svém odvolání, že byl opomenut jako účastník řízení, ač mu toto právo svědčí podle správního řádu. Jaký právní závěr k této odvolací námitce žalovaný zaujal, nelze

z odůvodnění napadeného rozhodnutí zjistit a nelze tak ověřit ani obsahem správního spisu. Soud se sice seznámil s obsahem opatření žalovaného ze dne 22.7.2011 („Vyrození účastníků řízení o zastavení přezkumného řízení“), ve kterém je sice avšak bez konkrétního uvedení, že správní orgán I. stupně porušil zákon, ale zejména s ohledem na práva nabytá v dobré víře není důvodu k jinému opatření než k zastavení přezkumného řízení. Tudíž ani z citovaného opatření žádné relevantní odůvodnění právního závěru nevyplývá. Toto opatření žalovaný adresoval jen obci xx. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí jen popsal své zjištění (skutkové), kdy v souvislosti s právní mocí napadeného rozhodnutí bylo odvolání podáno. Právní úvahy, ve kterých se žalovaný vypořádává s právními názory odvolatele, zcela chybí. Proto soud nemohl v přezkumném řízení soudním ani zaujmout stanovisko k tomu, zda závěry žalovaného o tom, že odvolání bylo podáno osobou neoprávněnou, jsou správné či nikoli. Z napadeného rozhodnutí a ani z obsahu správního spisu nemohl soud ani spolehlivě vyvodit, proč kladl žalovaný takový důraz na skutečnost, že odvolání bylo žalobcem podáno až poté, co rozhodnutí obecního úřadu nabylo právní moci. Nutno v této souvislosti poukázat i na to, že pouhý fakt, že je odvolání podáno až poté, co rozhodnutí učiněné v prvním stupni nabude právní moci, ještě nemusí být zákonnou překážkou věcnému projednání odvolání opomenutého účastníka, byť v této souvislosti je nutno (podle konkrétní věci) zkoumat např. i to, kdy se opomenutý účastník fakticky seznámil s obsahem správního rozhodnutí, které napadá odvoláním apod. (viz např. rozsudek NSS čj. 2 As 25/2007-118 ze dne 17.2.2009).

Protože soud nemohl pro nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí posoudit, jak se žalovaný vůbec vypořádal s uplatněnými odvolacími důvody (opomenutý účastník) a tudíž ani to, zda výrok odpovídá uvedeným důvodům rozhodnutí, soudu nezbylo, než bez jednání napadené rozhodnutí zrušit pro vady řízení spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti podle § 76 odst. 1, písm. a) s.ř.s. a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému.

Ten je podle § 78 odst. 5) s.ř.s. vázán právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

Oproti názoru žalobce neshledal soud zákonného důvodu pro současné zrušení rozhodnutí z 18.4.2011, neboť odvolací správní orgán má patřičné procesní nástroje k nápravě vad.

Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení přísluší podle § 60 odst. 1) s.ř.s. Z obsahu spisu lze jen vyvodit, že jediným doloženým nákladem žalobce je částka 3.000,-Kč, zaplacená jako soudní poplatek. Proto soud současně ukládá žalovanému, aby tuto částku žalobci zaplatil do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalovaný jistě v dalším řízení posoudí, zda žalobce s ohledem na to, že jeho pozemek přímo sousedí s komunikací, na které jsou závody provozovány, je účastníkem řízení podle § 25 odst. 1, odst. 6, písm. e) z.č. 13/1997 Sb. Zhodnotí žalobcovo účastenství i s přihlédnutím k § 1 odst. 2) SŘ, který vylučuje užití správního řádu popř. jeho části, jen pokud zvláštní zákon stanoví jinak. Soud jen pro úplnost poukazuje na dikci z.č.13/1997 Sb., který např. v ust. § 44 (v tehdejší znění i po novele ve znění současném) výslovně nevylučuje užití správního řádu, tedy ani ust. § 27 SŘ. Zákonný předpoklad souhlasu vlastníka komunikace (§ 25 odst. 1 z.č. 13/1997 Sb.) není takovým vyloučením užití správního řádu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 4. března 2013

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Kohútová